

ПЛОВДИВСКИ ГЛАС

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕР

За тематични броеве
№ 26 със "Пловдивъ"
— във вестникъ.

Редакторъ: Г. И. Георгиевъ.

В. „Пловдивски Глас“ ще излиза всяка Неделя. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Наред за обликуване обявления и други се предават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиевъ, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вестници и пр., се испращат до администрацията на вестника въ г. Пловдивъ. Писма и дописки неосвободени не се приемат. Ръжомис се връщат, ако бъдат платени. Обявленията на г. Пристават по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Цвѣтанъ Кузовъ на имений си день,
Връбница, нѣма да приема посещение.

Пловдивско Окръжно Управление

Отд. Административно.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1091

Имамъ честь, да обявих на населението въ новоизведеното ми окръжие, за знание, че Министъръ Прѣдсѣдателя и Министъръ на Външните Работи и на Исповѣданията, г-нъ Др. К. Стоиловъ, е съвършенно оздравѣлъ и вчера е поелъ управните на министерството си.

гр. Пловдивъ, 17 Мартъ 1898 год.
Пловдивски Окр. Управителъ Г. Д. Великовъ
Подсекретаръ: Д. Григоровъ

Бохотско Селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 210

с. Бохотъ, 11 Мартъ 1898 год.

Бохотското селско общинско управление на основание чл. 3 отъ „закона за публичните търгове“ и постановлението на Бохотски общински съветъ отъ 10 того подъ № 6, извѣстява на интересуващите се лица, че на 30 того, въ канцелариите на общинското управление въ 2 часа прѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ, за отдаване на наемателъ, общинския доходъ отъ данъка „Октроа“, вземенъ отъ стоките вкарвани въ общината отъ 1-ий Юниятъ 1898 год. до 31-ий Декември с. г.

Първоначалната стойност е 300 лева. Залогъ за право участие въ търга е 5 %.

Желаещите да взематъ участие въ търга могатъ да се явяватъ всѣкъ присъственъ денъ въ работните часове, въ канцелариите ми и прѣглеждатъ книжата относящи се до търга.

Перетръжката ще се произвѣде на слѣдующия денъ — 31 Мартъ н. г., въ два часа слѣдъ обѣдъ, ако се направи наддаване 5 % върху цѣната получена при първоначалния търгъ.

Общински Кметъ: А. Ивановъ
Писарь А. П. Лунгаровъ

Народно Осигорително Друж. „БАЛКАНЪ“
въ гр. София.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5

Съобщаваме на Г-да Акционеритъ си, че Общото Годишно Събрание, станало на 15/27 Мартъ т. г. рѣши да се даде за 97 г., срѣщу купонъ № 2 дивидендъ отъ деветъ (9) л. зл. на обикновенна и единадесетъ (11.20 л. зл. и 20 ст. на основателна акция. Исплащанието на този дивидентъ захваща на 16/28 Мартъ и ще става три дена слѣдъ представяните на купона при кассата на Дирекцията въ София и при агентите ни въ провинцията.

София 16/28 Мартъ 1898 год.

Отъ Дирекцията.

ОБЯВЛЕНИЕ

Акционерното Д-во „Напредъкъ“ тукъ известява, че исплаща купоните отъ облиг. на Софийски заемъ по 2.45 ср. лева —

Сѫщото ще исплаща купони и отъ др. д-ва въ насъ. — 2—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Продава се къщата, принадлежаща на Тодоръ Кръстевъ въ гр. Пловдивъ, III кв. желаещите да я купятъ можтъ да се отнескатъ за споразумение въ адокатската кантора на Т. Табаковъ С-ие. 3—46—3

Градската акушерка Юр. Шекеранова си е премѣстила жилището въ дома на г. Никола Кръстевъ срѣчу г. К. Михайловъ

3—3

ТЕЛЕГРАММИ

С.-Петербургъ 15 Мартъ. Вѣстникъ „Новости“ като говори за българо-турското прене относително Македония казва слѣдующето: най-доброто срѣдство за разрешение на македонския въпросъ би било едно съглашение помежду всичките балкански държави. Въ всички случаи, Русия и другите сили ще взематъ нуждните мѣрки за да прѣвардятъ нови конфликти въ Македония.

Вашингтонъ 16 Мартъ. Докладъ на анкетната комисия констатира експлозията на парахода Mainе че се дѣлжи на нѣкотъръска отъ страна на екипажа но е прѣдизвикана отъ една подморска мина, която е причинила експлозията на два барутни магазина. Комисията обявява, че тя неможила да намѣри никакво доказателство за да установи отговорността. Докладътъ не споменува нито Испания нито исканци. Той биде поднесенъ на конгресътъ придруженъ съ единъ мессажъ отъ прѣдсѣдателя на републиката Г-нъ Макъ Кинлей.

Лондонъ, с. д. Изврвия министъ Лордъ Салисбъри замина за Ревиера (юж. Франция).

Берлинъ с. д. Райхстага вотира окончателно законопроекта по увеличението на военната флота.

Пекинъ с. д. Русско-китайското съглашение ратифицира щото руското знаме да се развива винаги върху пристанищата Шортъ-Артъръ и Ташенванъ.

Атина с. д. Министъ на марината си отѣгли оставката.

Копенхагенъ с. д. Принцеса Валдемаръ и Орлеански принцъ заминаха за Парижъ да присъствуватъ на погребението на принцеса Joinville която се поминиха вчера.

Парижъ с. д. (по косвенъ пътъ). До сега три сили отговариха по неблагоприятъ начинъ на послѣдното окръжно на В. Порта относително Критъ. Тѣзи отговори произведоха въ Илдъръ такова впечатление щото султана признава сега нуждата за назначението на единъ европейски гл. губернаторъ. Слухъ се носи че Джеватъ паша ще се повика назадъ.

Парижъ с. д. (по косвенъ пътъ). Н. В. Султана благодари на българския прѣдставител заради да-денитъ отъ него успокойтелни декларации за минимитетъ военни приготовления на България. Н. В. Султата благодари още и за увѣренията на лоялностъ и предаде отъ своя страна аналогични увѣрения.

Виена 17 Мартъ Американски прѣдставителъ въ Парижъ и американски прѣдставителъ въ Мадридъ исказали убѣждението, че наскоро ще се въстанови истински миръ между Испания и Съединените щати.

Атина, с. д. Нѣкой си Трайко престигна тукъ за да записва доброволци отъ Софийския Македонски Комитетъ.

Барселона с. д. Правителството приготвлява да се натовари артилерия на два парахода за защита противъ едно евентуално нападение отъ страна на съединените щати на канарските острови.

Виена с. д. Вѣстникъ correspondance politique получава отъ Римъ слѣдующето: правителството пѣма намѣрене да намали италианската войска и ескадрата въ критецките води.

Вашингтонъ с. д. Въ сената Ролинъ отъ демократическата партия прѣдстави една резолюция имеюща за целъ да се признае независимостта на островъ Куба и да се обяви войната на Испания. Форакъръ отъ републиканска партия, представи резолюция имеюща за целъ само да се признае независимостта на островъ Куба. Министъръ съвѣтъ се занимаваше днесъ съ мессажъ на Маккинлей и съ послѣдните десети на

амер. прѣдставителъ въ Мадридъ, депеша за които се казва че били по успокойтелни. Единъ членъ отъ кабинета каза: положението е днесъ по благоприятно отъ колкото прѣди три дни.

Мадридъ с. д. Пълна тишина въ Испания. Публичното мнение е спокойно. Вѣрва се, че спорътъ съ Съединените щати ще се уравни по миролюбъ начинъ. Правителството е рѣшило да направи всичко възможно за да се избегне войната, ако честта и достолѣтието на Испания не сѫ докачени.

Цариградъ с. д. Руско-турските прѣговори относително исплащанието недоимъка по военното обезщетение (1878 год.) се подновиха вчера. На основание доклада на анкетната комисия В. Порта иска отчислението на Скопския владика Синесий. Българската Екзархия и до днесъ продължава да отблъсва това иска-ние като неоснователно.

Цариградъ 18 Мартъ (по косвенъ пътъ) Н. Ц. Височество Български князъ испрати скъпоценни подаръци за невестата Султанка Наимъ Ханъмъ. Българския прѣдставителъ г-нъ Марковъ продаде днесъ въ палата на ялдъзъ тѣзи подаръци заедно съ благопожеланията на Н. Ц. Височество.

Дрио (Dreux) с. д. на погребението на принцеса Joinville присъствуваха членовете на семейството, много бройни чуждистранни князе и княгини. Имаше множество пристъпващи мѣжду, които и българския прѣдставителъ г-нъ Ив. Ст. Гешовъ. Отъ името на Н. Ц. Височество г-нъ Гешовъ положи върху гроба на покойната единъ великолепенъ венецъ.

Парижъ с. д. (камара на депутатите). Г-нъ Ханелто, министъ на външните работи, прѣдстави конвенция за поръчителството на Франция по гръцкия заемъ. Вчера се подписа рапортъ на г-нъ Вивиани относително поведението на правителството въ панамската афера. Докладъ предлага, бламирането на бившиятъ гл. прокуроръ г-нъ Борперъ. Заключението на доклада се вотира единодушно. Борперъ поискъ за свое оправдание да се представи прѣдъ единъ дисциплинарно съдилище.

Ханея с. д. по искането на адмиралъ Джевадъ паша се съгласи да отѣгли на 2-ий Априлий турски войски, които се памиратъ около Ханея.

Лондонъ с. д. долната камара прие на трето четение конвенцията за поръчителството на Англия по гръцкия заемъ.

Атина с. д. камаратъ гласува единодушно предложението на министъръ предсѣдателя г-нъ Займисъ да изрази признателността си къмъ Русия Франция и Англия за поръчителството по заема.

Цариградъ с. д. (по косвенъ пътъ). Високата порта на трети пътъ иска отчислението на Н. Високопрѣосвѣщенство г-на Синесий, български владика въ Скопие когото тя обвинява, че ужъ участвува въ движението. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български священици и учители отъ скопския санджакъ ужъ, че и тѣ били комиритани. Първото искане биде отъ министъръ на исповѣданията вслѣдствие на единъ рапортъ отъ скопския мютесарифънъ. Второто искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Третото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Четвъртото искане биде отъ скопския мютесарифънъ. Портата иска отчислението още на 60 души български св

чани само съ вънци отъ позорни престъпления и злодейства, на които гърдитъ се краси съ черепите на разни български апостоли за нашата свобода, за нашето щастие. Корифей, бивши тирани, които подъ редъ въ дългите години деморализираха и народъ и младежъ, които обокрадяха държавата и сега се располагатъ като нѣкога князе, които се овъщили съ пари отъ подкупи и кражби, не могатъ да забравятъ онъ режимъ, който за срамъ на отечеството ни още го славятъ. И какво добро може да отчакваме отъ единъ Стамболовъ, единъ Петковъ, които бѣха монополизирали свободата дарувана намъ съ толкова кръвъ и какво може да се отчаква отъ единъ Илия Миларовъ, който, като всѣко българско изсадие не прие да се опрости съ брата си Свѣтослава, когото онзи сатрапъ Стамболовъ бѣ го завлѣкалъ на ешафота, да го бѣснѣтъ и то да не си изгуби тълстото кокалче предсѣдателъ на апел. сѫдъ и гонорара отъ »свобода«, която получаваше да въснѣва мръсните дѣянія на Стамболова на Петкова и Луканова, че се извѣшили единъ актъ за спасение отечеството отъ Свѣтослава Миларова — братъ неговъ роденъ! Ако такива изсадия, които не разбиратъ за парата никакви родствени връски, които бѣха обѣрнали цѣлата столица на единъ публиченъ домъ, а по между си въ разврата бѣха надминали и казълбашитъ; то какво може да отчаква отечеството отъ такива изверги? Езикътъ, който днесъ държатъ противъ умразните тѣмъ правителство и Князъ е до толкова гнусенъ непристоенъ, че само хора съ най-долна проба — отъ сорта на горните могатъ да държатъ. Защото иматъ неограничена свобода на писане, за това сѫ провикнѣли и исуваха по най-хамалски начинъ, защото пѫтя къмъ бившия развратъ е вече преграденъ, гудено е точка на всичко.

Днешното правителство е дѣйствително лоше, защото се отнася индеферентно къмъ всички опозиционни фракции, защото никому не е закачилъ косъмъ, а ги оставихъ да исуваха като послѣдни негодай, за да се оплюютъ сами, както това вършатъ, днешното правителство е лоше защото не върши зверски дѣла, не стоварва съ вагони дърва върху гърбовете на заслужени мѫже, да то е лоше защото държи още на служба мнозина присмикощи и клатишаковци, за да му подкопаватъ авторитета; и трѣбва да бѫде лоше, защото не клати шапка на културтрегеритъ немски чафути, които заробиха отечеството ни съ заемитъ, които Стамболовъ съ Consortium направи. Да, и Негово Царско Височество, днесъ за паплага — Стамбалистътъ трѣбва да не е онзи **новъ бѫлгаринъ**, именъ съ патриотизъ, както **Го** величаяха едно врѣме, когато онзи пунгашъ **Свирчо** съ украсени на гърдите си черепи отъ героитъ, облизващо паницитъ на палата. А днесъ днесъ е лошъ, защото Княза послуша народа, че неговия вонъ — ридания, видя че кожата на този поробенъ народъ е протъркана, основата на която спада е ровка, и рано или кѫсно — трѣбаше да напустне България, която **Той** не можеше да види, да чуе неговите страдания, защото **Го** отдалечаваха отъ него. Днесъ и Князъ и Министри, трѣбва да сѫ лоши, защото утвѣрдиха едно легално положение, България стѫпва въ редътъ на другите държави. Днесъ нашиятъ Князъ не ходи инкогнито, не ходи, като Князъ Фердинандъ Кобургски по дворищата, а като Князъ на България. И всичко това се дължи не на онѣзи прахосници, които викатъ и днесъ до Бога, а на днешното правителство, на чело на което стои Г. Д-ръ Стоиловъ, на когото бѫдущето поколение трѣбва да благодари за всичко което е извѣрено въ расстояние на четири години.

Затвѣрдяванието династията, се дължи на днешното правителство, сдобрението ни съ Велика Россия, сѫщо на него. И ако единъ денъ се оттегли отъ властта, това правителство не ще остави гробове, като Стамболовъ, а съ отворено чело, ще да има право да показва, на всѣки, че всичко което днесъ има е свѣршено отъ народната партия на чело на която стои Д-ръ Стоиловъ.

МѢСТИ НОВИНИ

Прѣклатило се дѣлото на Малъкъ Колю Георгиевъ отъ Лѣтница по искане на прокурора казва „Б.“ Това антрефиле има известна тенденция отъ една надута пияна личност която пише антрефилето, но тази надутост остава за него. Не е виноватъ прокурора, не е виновни и Лженичени, които бѣхъ дошли на брой 67 души, а е виноватъ онзи пиянъ тулумъ, който не е умѣлъ да напише прошението и да вкарва Малъкъ Колю въ толкова разноски. Малъкъ Колю, плаща повече отъ хиляда франка за такива невежествено заведени дѣла и ще плаща още много, ако има се такъвъ прошенописецъ *копой*, който го е засмукалъ като пияница. И защо да не се сърди и на прокурора и на сѫда, когато не слѣдватъ по глупавите му заявления. Малъкъ Колю има пари, лѣсно ги е печалилъ, трѣбова да се дѣлжатъ.

Трѣбва много да съжеляваме, гдѣто у насъ по младите не сѫ разбрали още доброто отъ злото, гдѣто не могатъ още да се ориентиратъ и да прѣвидятъ послѣдствията отъ онова, което имъ идва на врѣме на помощъ. Това ни дойде на умъ, когато се научихме, че горѣщътъ наши тѣрговчета, които съ готовност ужъ бѣха посрѣщани възванието на нѣколко младежи подготвени да прѣдаватъ уроци по книговедението и полит. икономия, рѣшили или съ прѣзрение напуснали уроцнѣ, които сѫ слушали въ училището „М. Л.“ Едни отъ тѣхъ се заскъпели, други не искали да слушатъ политическа економия, трети, че книговедението не имъ се прѣдавало добре и разбрано, рѣшили и напуснали. Жалко е написана, гдѣто напушташъ когото се намѣрватъ хора едвали не безъ пари да имъ прѣподаватъ. Ако нѣкога отъ професорите не може да прѣдава добре, то може да се отстрани, отъ колкото да се говори по механикъ за това. Малко съвѣсть, у учениците и скромностъ.

Печални явления Завчера видохме една картина, която твърдѣ много ни растревожи. Сърбинътъ — Карабашовъ, който въ единъ моментъ на раздразнение бѣше убилъ жена си въ временно положение и слѣдъ пейната смърт останаха петь малолѣтни дѣца, най голѣмото, което е на 9 години — всички оставени на произволъ — судби, както се казва — нѣкой не обрѣща внимание. Башата грѣшътъ лѣжи въ затворъ, дѣцата мрѣжъ отъ гладъ цѣла зима и никой абсолютно не е помислилъ за тѣхъ!! Но други мѣста има сиропиталища, гдѣто надзираватъ малките и невини дѣца, а у насъ се уставатъ да мрѣжъ по улиците като песят! Неужели нѣмаме дружества, дамски благотворителни учреждения, които да се грижатъ за това. Какви сѫ тѣзи вечеринки цѣла зима се съ благотворителна цѣль да никому до сега не сѫ дадени нищо — никаква помощъ. Библиотеки, учителски, работнически глупости и други баловни забавления, а за единъ такъвъ случай да се остави да мрѣжъ, това е вече скандалъ. Мислимъ лѣжи въ обязанностъ на благотворителните дружества да зематъ мѣрки. Не трѣбва само да се надѣваме за гравни и карфици и да се гушимъ, гдѣто не трѣбва, а да даваме помощъ тамъ, гдѣто дѣйствително се указва нужда. Има ужъ двѣ женски дружества, и двѣтѣ се заснали много отдавна. Едното не съществувало другото умряло, защото нѣмало достаточното членове за настоятелството! Ако се получи извѣстие, че ще дойде Н. Ц. Височество, всички ще се запишатъ членки. Молимъ да се обѣрне внимание на бѣлѣжките ни, които мислимъ да се прави.

По случай получаванието на една дописка, испратена до редакцията ни отъ Луковитъ, за старшиятъ кантонеръ по дѣржавните шосета въ Плѣвенски окрѣгъ, ний направихме едно извлечение отъ нея, обаче отъ отговора на г-на старшиятъ кантонеръ, така и отъ другите свѣдѣнія, които редакцията нима, се установява, че старшиятъ кантонеръ е билъ аккуратенъ испѣлнителъ на обязанностите си и ний съ готовностъ съобщаваме, че прѣписането намерение къмъ длѣжността си отъ страна на старшиятъ кантонеръ е било невѣрно.

Г-нъ Прѣзидентъ Министъ и Министъ на Външните дѣла и исповѣданіята е поелъ вече управлението на министерството си. Съ това вѣрваме ще се запушчатъ калнитъ уста на опозицията, която съ болѣстта му експлоатира много врѣме. Това става само у насъ, защото само една българска опозиция, а особено свирчовицата, може да се радва и тѣржествува отъ нещастието на другите. Безсрамието на „Свобода“

въ този случай надминахъ всяка граница на преличие, че толкось по злѣ за нея, защото съ такива калпавици дава възможност на българските граждани да се увѣрятъ колко низко е слѣзла и че борбата на свирчовистите не е за народното благо, а за благото на пейните патрони.

Рѣчъта на професоръ Д-ръ Вайгандъ, за която толкова много писаха български, срѣбъски и ромънски вѣстници е вече напечатана на български. Редакцията ни получи единъ екземпляръ съ насловъ: „Националните стрѣмления на балканските народи“ прѣводъ отъ Д-ръ Протичъ. Ние прѣпоръжваме тази брошюра на всѣки българинъ, за да се убѣди, какъ справедливо мисли единъ образованъ-ученъ човѣкъ, който е изслѣдалъ нашето отечество особено Македония, за която сърбитъ послѣдо толкова много се затрѣбили прѣдъ свѣта, че македония е била тѣхно отечество. Професоръ Вайгандъ, не е чито българинъ нито сърбинъ, неговото изслѣдване е едно справедливо доказателство, че напразно се стремиши да съсѣди сърби, особено власитъ които се броятъ като капка въ море. Нашата признателностъ на германския ученъ Г. Професоръ Д-ръ Вайгандъ, за справедливото му изслѣдване.

Както кмета Г. К. Михайлъвъ, така и прѣдсѣдателя на постоянната комиссия г. Бояджиевъ се получили телеграфически отговоръ отъ Негово Императорско Величество Всеросийски Императоръ Николай II чрезъ Негово Прѣвъходителство Г. Бахметьевъ Дипломат. Прѣставителъ въ София, съ която се благодари, за поднесенитъ поздравление по случай двадесетгодишнината отъ сключване Св. Стефанския договоръ 19 Февруар 1878.

Октрона е възложенъ върху г. Балабановъ отъ София за 50 х. лева, и контракта е вече сключенъ съ прѣставителя му Г. Цвѣтковъ.

Лоше се говори, но на всичко съ прѣдизлъвостъ трѣбова да се вѣрва, че въ конпокрадната шайка имали участие и нѣкога бивши интезици, които издавали свидѣтельства по ингезапа. Които сѫ държели интезата да си мислятъ. Редактора на „Б.“ Цв. Карапановъ, има думата, Мислимъ че и той държеше пѣкога интезата та днесъ билъ касапинъ, редакторъ, кундураджия и пр. пр. все и вся. Джамбазинъ и продажба на руски шипери, юфътъ и немски чепици, руски галоши и пр.

Завчера на 18-и Мартъ, въ мѣстния окр. сѫдъ, се глѣда углавното дѣло, по обвинение на младите пунгации Дим. Стояновъ и Атанасъ Ставревъ и двамата по на 22—24 години, както единия така и другия сѫ се занимавали още отъ дѣлътъ години съ крадение кисий отъ джебовете на хората, подхвърляние групове, игрище на карти „ундѣ попа“ за каквито работи се лѣжали нѣколко пѫти въ затворъ. Единия отъ тѣхъ Дим. Стояновъ, е по откровенъ, той си расправи много добрѣ истории като и колко пѫти е бивалъ осажданъ и какъ е вадилъ кисий отъ хората както въ с. Бѣла Слатина е подхвърляла изкуствени — групове съ другъ още по голѣмъ вагабонти нѣкой си Янко, който скоро е излязълъ отъ затворъ. Втория Г. Ставревъ се преструваше малко, че не билъ участникъ въ кражбата която извѣшили на „Свѣрь-Пазаръ“, че когато му се доказа, че той билъ по такава тѣрговия и другадѣ, можели сѫда да бѫде снисходителенъ? Окр. Сѫдъ осѣди и двамата пунгации по на четири години затворъ като рецидивисти. Справедлива присъда.

Горѣщото желание на нѣкога наши Стамбалисти се испълни П. Сѫд. Приставъ М. Марчевъ, биде отчисленъ, и на негово място е назначенъ другъ. Многобройните оплаквания, които сипаха кеприятелите му застави правителството да го уволни. Ние мислимъ да е пребързalo съ това уволнение, защото нѣмаше споредъ насъ такива основни причини, които да ставатъ причина да лишаватъ отъ хлѣбъ, единъ момъкъ. Ако е ималъ нередовностъ въ канцелярията си, ние мислимъ, че всѣкай който дойде на неговия участътъ, нѣма да бѫде по акуратенъ, защото дѣлага се толкова много, що едва ли е въ състояние физически човѣкъ да успѣе. Ние вѣрваме, че обвиненията които сѫ се хвърлили върху му въ скоро врѣме ще се разбиятъ като всѣки мѣхуръ, който се образува въ време на дѣждъ.

Г. Д-ръ Хасекиевъ и **Г. Ц. Кузовъ** се назърватъ по окрѣжиято по служебни дѣла.

Г. П. Дуневъ, по негово желание престава да е администраторъ на вѣсникътъ ни. Всичко ще се испраща на името на редакцията.

За членове въ комиссията, която ще пропизважда, прѣзъ I-ти числа на идущий мѣсецъ,

въ града ни, испитите за учителска правоспособност на новоназначените и връчените, имащи право, основни учители, се състояла отъ: г-на плѣв окр. училищни и инспекторъ — *Г. Василевъ*, директора на окръжното мъжко V кл. училище — *Б. Султановъ*, директора на женското IV кл. училище — *С. Стрезовъ*, учителя при окр. училища — *Д. Дицовъ* и учителките при дѣвическо то училище — *Р. Карапеткова* и *А. Цвѣткова*.

Тия дни е станалъ единъ разговоръ помѣжду прѣдсѣдателя на тукашната окр. постоянна комиссия Д. Бояджиевъ и подполковника, отъ квартируещия въ града ни 4 п. на Н. Ц. В. П. К. Борисъ полкъ, Мариновъ, комуто е възложено, както написването историята за участиято на 4 полкъ въ войната на сърбите въ 1885 год., така също и събирание помощи за въздигане въ града ни памѣтникъ, въ памѣтъ падналите борци отъ рѣдовете на 4-ия полкъ. Тоя разговоръ, не ще е върваме, безъ интересъ нито за плѣвенски граждани, нито пъкъ за посрѣдственото и непосрѣдствено началство на г-на Маринова. Разговора, бѣль горѣ-долу слѣдующия: отъ окръжната комиссия било поискано расписка отъ г-на Маринова, за отпустната за памѣтника помощъ отъ 500 лева отъ окр. пост комиссия; расписката, види се, не била дадена, та Д. Бояджиевъ, прѣдс. на комиссията, подновилъ исканиято на расписката, въ кафене Европа, като запиталъ г-на Маринова, кои сѫ причинитѣ, по които не се дава расписка за дадените толкова отдавна 500 лева помощъ (дадена пл. зановѣдъ). Мариновъ отговорилъ, че парите не били истѣглени, а когато пакъ г-нъ Бояджиевъ му помѣтилъ, какво, че на комиссията било извѣстно, че парите биле истѣглени още много отдавна, то Мариновъ му казалъ, че ще провѣри, като не пропуститъ да го помоли подъ честна дума, да не се чувала напа-
сънъ... Това ние подочухме и искахме; 1) Или Мариновъ, или Бояджиевъ да ни освѣтятъ какъ стой работата, 2) Г-нъ Фиковъ, командиря на полка да изучи това и 3) Военото Министерство да бѫде извѣстно както за това, тѣй за всичко което е, и какво има събрано и направено по това.

Освѣнъ това, прѣдсѣдателя на постоянната комиссия да поискано отъ казначея на плѣвенското окр. дѣрж. ковчежничество датата, когато се истѣглени парите и ни освѣтили върху растоянието отъ дена на истѣглянието на парите, до дена когато се е отказало да се даде расписка подъ прѣдлогъ, че не се истѣглени парите и е било помолено, подъ честната дума да не се чувала напа-
сънъ.

Бѣхме съобщили на читателите си, че полицейските власти тукъ, успѣха да откриятъ единъ шайка отъ крадци, която отъ нѣколко години е върлува не само въ района на плѣвен. окръгъ но и въ съсѣдните окръзи. Освѣнъ кражбите на разни добитъци, обирите и убийствата, тѣзи шайка се е занимавала и съ единъ видъ кражба на пари отъ правителствените учрѣждения. Така напр. полицейското дознание е установило, че ръководителя на шайката, нѣкой си Тачо Алексиевъ, който е въ интимни врѣзки съ тайфата, плащаща за милия народъ, около опашката на „Свобода“ нѣколко пъти нарѣдъ е истѣгловалъ чрѣзъ други лица, изъ земедѣлъческата касса, въ време когато бѣше кассиера на кассата журналиста *Цвѣтанъ Карапетовъ* доста крупни сумми. Единъ отъ обвиняемите расправя, че той нѣколко пъти е ходилъ въ кассата при Карапетова за да земе въ заемъ 200 лева, и то съ рѣдовни документи, но винаги му е бивало отказано подъ прѣдлогъ, че нѣмало било пари. Единъ денъ го ерѣщналь Алѣксиевъ, далъ му нѣкакви книжа и самъ го завелъ въ управлението на кассата. Алексиевъ отворилъ вратата на канцелариата, показалъ си главата и бутналъ селянина вътре. Тоя пъти съ се намѣрили пари въ кассата и било му броено 600 лева. Тая операция Тачо Алексиевъ е вършилъ съ тоя човѣкъ шестъ пъти нарѣдъ, и винаги кассата е отпускала пари. Записите сѫ носили подписи на несѫществуващи хора другите книжа се работили въ писалището на мѣртвишкия и садинския герой.

По тоя начинъ отъ земедѣлъческата касса били сѫ истѣглени около (6000) шестъ хиляди лева.

Отъ показанията на нѣкой отъ обвиняемите се установява и това обстоятелство, че шайката е доставлявала разенъ краденъ рогатъ добитъкъ на единъ отъ корифеите на тайфата, който го е клалъ тукъ въ града, или го е препроваж-

далъ за кланье въ Горна-Орѣховица, Търново и другадѣ. Ний върваме, че сѫдебното слѣдствие ще открие още много работи, които ще да изричатъ съ подобающитѣ краски онай сбирница отъ политици, която отъ една страна оплаква божемъ милия народъ, а отъ друга, го обира въ съдружие съ разни раждасали разбойници.

Въ всѣки случай, г-нъ Цв. Карапетовъ е длѣженъ да освѣти общество относително на тякванието, което му се подхвѣрля, че истѣглованието на сумицата отъ **шестъ хиляди лева** отъ земедѣлъческата касса, **когато той е билъ касиеръ** е било ставало съ негово знание.

Плѣвенското окръжно управление е издало приказъ, съ който се забранява отъ 15 Мартъ ловенето на рибата въ рѣкитѣ които минаватъ прѣзъ плѣвенския окръгъ. Запрѣщението ще датрае до 1 Юни, само ловенето на рибата не стърва за сега е позволено.

Новоназначеный окр. училищни инспекторъ г-нъ Василевъ е заминалъ изъ окръга по ревизия на училищата.

На 16-и т. м. бѣше опредѣленъ денъ се да се произведе повторителенъ тѣргъ за продаване на около 60,000 литри вино отъ тукашната винарска изба при винарско-земедѣлъческото училище. Първоначалната цѣна за всѣкой единъ литъ вино, споредъ рѣшението на домакински съвѣтъ при училището, бѣше опредѣлена по 40 ст. Тѣргътъ не можа да се състои по причина, че не се явихъ конкуренти. Ний имахме случаи да се срѣщнемъ съ нѣкой отъ г-да тѣрговицѣ, които тѣргуватъ съ вино, които ни отговорихъ на въпроса, защо не дойдохъ да наддаватъ, че не намиратъ смѣтка да наддаватъ, защото първоначалната цѣна била много висока. Дѣйствително виното отъ избата е много-добро но и първоначалната цена 6 лева въдрото не е малка.

По наше мнение, ако министерството на земедѣлието и тѣрговията желаетъ да покаже на населението качеството на виното, което се произвѣждание въ тукашното винарско училище, то трѣбва да даде възможностъ на всѣкой тѣрговецъ съ вина, па и на частни лица да могатъ да си доставятъ отъ това вино.

Ако сѫ ценитѣ по низки покупатели ще се явятъ повече и виното ще стане достъпно почти за всѣкого. Онѣзи пъкъ, които се занимаватъ съ производството на вина въ града и окръга, ако имъ се даде възможность да пиятъ отъ виното на избата, ще полюбопитстватъ сами да изучатъ способа за неговото приготовляване и да го приспособятъ. Но въ всѣкой случай за да може да се постигне гонимата цѣль, ценитѣ на вината трѣбва да се наматътъ, и то въ значителъ размѣръ. Освѣнъ това виното трѣбва да се продава въ съдъзове отъ по малка вмѣстимостъ, а не както сега въ бѣчви отъ 2000—3000 литри.

ВЪТРЪШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Русенската банкерска кжща Бр. Ковачеви е обявена за несъстоятелна съ пасивъ 4,000,000 л. Русенските финансово учреждения сѫ много растревожени. Жалко, че такава кжща пропада и то отъ отоманска банка, която види се само за зло е отвѣрила клонове.

Говори се, че въ скоро врѣме ще се обяви тѣргъ за отдаване на прѣдприемачъ постройката на желѣзно-пътната линия Радомиръ-Кюстендилъ. Построяването на тази част отъ желѣзно-пътната ни мрѣжа, която ще свърже България съ Македония, е отъ голѣмо економическо и политическо значение за насъ.

Отъ 15 того, сѫ се почнали, при гражданско медицинско фелдшерско училище въ София испити за произвѣждание на санитарни унтер-офицери и желающитѣ да добиятъ званието медицински фелдшери. Онѣзи, които желаятъ да се представятъ прѣдъ испитателната комиссия трѣбва да се явятъ въ училището и си прѣдставятъ документите. Сѫщата комиссия ще да преиспита и ония, които миналата година пропаднаха при испита.

Отъ достовѣренъ источникъ се учили, че Н. Ц. В. Господаря, придруженъ отъ Т. Т. Ц. Ви сочества Господарката и прѣстолонаслѣдника Бориса князъ Търновски, въ края на мѣсецъ Май ще заминатъ за Ст. Петербургъ за да направятъ едно посѣщение на Т. Т. И. Величества Всеросийски Императоръ и Императрица.

Срѣщу 8 Мартъ т. г. Ловч. Дѣв. Амер. училище е имало въ градския Лов. театраленъ са-

лонъ литературна вечеринка въ полза на библиотеката при сѫщото училище. Отъ едно писмо, което получихме по тѣзи вечеринки, се види, че посѣтителите останали доволни, но публика било малко.

Отъ Луковитъ, получихме свѣдѣния тѣргъ неблагоприятни за нѣкой рибари, които онитожавали рибата съ динамитъ или билия. Ние обрѣща ме сериозно внимание, както на властта така и на Лов. дружество, на които лѣжи въ обязанностъ да прѣслѣдватъ всѣкий, който уничтожава по та-къвъ начинъ ловътъ, трѣбва властта да даде въ сѫдъ такива спекуланти.

Минжлий петъкъ въ София се е самоубила, чрѣзъ отравяне, госпожата на осаждени на смѣртъ — Бойчевъ.

Пловдивската тѣрговска камара е взела похвалилата инициатива да отвори тая година курсове по бакърджийството и бѣчварството, които занаяти сѫ доста развити въ района ѹ, нѣ се обработватъ тѣргътъ първобитно и неумѣло. Тия курсове ще трайатъ 1 — 2 мѣсеца.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Високата порта като се основавала на до-
клада на турската анкетна комиссия въ скоп-
ския вилаетъ искала, е прѣмахванието отъ Скоп-
ие на митрополита Синесия. Екзархията, до кол-
кото се учили, правила е силентъ отпоръ на това
искание като неоснователно. Види се, че турски-
тъ власти искали съ прѣмахванието отъ Скопие на
митрополита Синесия да хвърлятъ всичката вина
върху него, относително извѣршенитѣ отъ тур-
ските власти звѣрства върху беззащитната рая.
Тѣжко и горко ако турците още мислятъ, че ще
се намѣрятъ хора, които да се ласкатъ съ на-
дѣждата, че и отъ тѣхъ, когато и да є ще из-
лѣзе нѣщо добро. И най рѣждасалитѣ туркофи-
ли почнаха вечъ да се отвращаватъ отъ звѣр-
ските дѣла на своите бивши любими, Дано про-
свѣтена Европа се завземе и веднажъ за вина-
ги тури край на турските золумлуци. Мирътъ на
истокъ може да се гарантира само тогава, когато
балкански полуостровъ се испразни отъ послѣ-
дователите на мохамеда.

На дипломатическата гощавка, която ромън-
скиятъ министъръ-резидентъ въ Цариградъ г-нъ Джув-
ара е далъ на 10 того, е присъствувалъ и бѣл-
гарски дипломатически агентъ г-нъ Д. Марковъ.

Г-нъ Марковъ е присъствувалъ тежко и на
гощавката дадена въ Илдъза отъ Н. И. В. Сул-
тана на дипломатическото тѣло по случай свадба-
та на императорската принцеса Найме Султана
съ Комеллединъ наша синъ на маршала Гази Ос-
манъ-паша.

Японското население, споредъ най-новата ста-
тистика, възлиза за сега на 43,741,285 жители,
отъ които 21,552,064 жители мжже и остан-
ливътъ отъ женски полъ. Япония по населението
си се равнява съ Германия.

ИЗЪ ВѢСТИНИЦИТЕ.

Четемъ въ софийските вѣстници, че м-ра на правоосаждието г-нъ Зтуревъ, вслѣдствие на не-
расположение билъ принуденъ отъ нѣколко дена да стои въ кжши.

Софийските вѣстници рассказватъ нѣкаква
история за Амер. лѣкаръ зѣбаръ Виллеръ, който
поврѣдилъ зѣбътъ на една госпожа. И ние знаемъ
тука много истории съ тоя господинъ, който
завлече доста много пари отъ нашата простотия.
Виновни сме ния, че като видимъ нѣкой чуждѣ-
нецъ да дойде всички се спущаме, кой по напрѣдъ
да му напълни джебътъ. Тоя Г. Виллеръ, ни
рассказватъ, че се годявялъ и разгодявалъ въ Тър-
ново. Нека си отварялъ Софиянци очите, ако не
искатъ да имъ се отваряятъ отъ разните некане-
ни авантюристи, които постоянно се прѣглеждатъ у
насъ, като въ нѣкой тера incognita.

Стопански отдѣлъ

Г-нъ Плѣвенски Окръженъ Управителъ е
издалъ слѣдующия:

ПРИКАЗЪ

№ 49

Прѣдъ видъ на значителните поврѣди, които
причиняватъ на овощните дървета гъсеницитѣ—
ларви на разните вредителни пеперуди и бръм-
бари и за да могатъ да се прѣдупрѣдятъ тия
поврѣди, то възъ основаване окр. прѣдписание на
министерството на тѣрговията и земедѣлието отъ
9 того подъ № 920 и чл. 9 отъ „закона за
окр. управители и окол. началници“ и въ допъл-
нение на приказа ми отъ 9 Мартъ м. г. подъ № 45,

ЗАПОВЪДВАМЪ:

1). Всеки стопанинъ на овощни дървета, най-кжено до края на текущий м-цъ Мартъ да пръглѣда и очисти всичките си дръвчета отъ сухитъ имъ клони, листа и гъсенични гнѣзда, които висятъ по тѣхъ.

2). Както сухитъ листа, тѣй сѫщо и гнѣзда да се събиратъ на едно място и уничтожаватъ посрѣдствомъ изгаряния;

3). Прѣписъ отъ настоящий ми приказъ да се испрати до г.г. окол. начальници, за свѣдение и на г-да общ. кметове да му дадатъ най-широка гласност измѣжду населението, като слѣдихъ за точното му исполнение и противъ всѣки нарушител съставляватъ актове, които да ми прѣставляватъ за прѣдаване въ сѫдъ виновнитъ.

гр. Плѣвенъ, 18/III 98 год.

(подп.) Георги Д. Великовъ.

По просвѣщението.

(Продължение отъ брои 9-ти)

Прѣди да се повѣрнатъ учителитѣ въ ржѣтѣ на народа; необходимо е да се изработятъ нѣкои законоположения, които рѣско да опредѣлятъ правата и дѣлностистѣ, както на самите учители, тѣй и на тѣзи, на които ще се повѣрятъ учителюйтѣ сѫдбини. Тукъ му е мястото да забѣлѣжимъ, че отъ освобождението до сега характера на нашия народъ се доста измени и дѣлго врѣме това изменение ще продължава, въ много поразнорадни и нежелателни форми. Тѣзи нежелателни особенности на характера сѫ си про-
били пѣтъ и въ най-затхтенитѣ кжтове на отечеството ни; вслѣдствие, което твѣрдѣ е съмнителна, гаранцията за прогреса на Просвѣщението, ако би се повѣрихъ учителя въ ржѣтѣ на народа безъ извѣстни условия.

Повѣрщанието на основнитѣ и класнитѣ ни учители въ ржѣтѣ на народа, изведенѣтъ; това за сега е невѣзъмъ. Особено, за класнитѣ училища при такава неопредѣленна строга и точно цѣль, която гонятъ сега, е немислимъ и да се говори, понеже тия училища трѣбва да прѣтърпятъ един ремонтъ въ най-скоро врѣме. Тогава, когато се разрѣши въпросъ: дали е по-добре сегашнитѣ трикласни, четирикласни и пр. класни училища да се прѣобразуватъ въ професионални, какви и какви класни училища да останатъ; тогава ще се произнесемъ: дали и тѣзи училища да останятъ народни или държавни.

За сега е възможно повѣршанието само на основнитѣ училища и то при слѣднитѣ обстоятелства:

I. Задолжителното обучение.

1). Задолжителното обучение въ основнитѣ ни училища да бѫде шестъ годишно; съ програма, което да обзема общеобразователнитѣ прѣдмети — познания необходими за въ практическия животъ;

2) Министерството на Просвѣщението днесъ за днесъ притѣжава най-подробнитѣ статистики за състоянието на училищата и въ най-малкитѣ села. Въ таквъ случаѣ, точно и ясно да се опредѣли: въ всѣкой градъ и село по колко отдѣления трѣбва да има, и учители отъ какво качество и коя степенъ да бѫдатъ; и

3) Да се задолжатъ общинитѣ да си построятъ необходимитѣ училищни помѣщения, като ги снабдятъ и съ най-нужднитѣ пособия и покъщица. (Разбира се, че нетрѣбва само да бѫ-

дятъ тия задължения написани на книга, ами щателно исполнение на задълженията).

II Учителитѣ.

1) Всичките до сегашни учители, като останатъ и за въ бѫдже; да се распределѣятъ най-малко на петь степени и разни други потстепени. Прѣминяванието отъ една въ друга степень да става при извѣстно число години и при извѣстенъ практически и теоретически испитъ. Учителя, като човѣкъ и той прави грѣшки. Грѣшките на учителя трѣбва съразмѣрно да се исправятъ, т. е., наказанията трѣбва да се налагатъ по извѣстенъ редъ, който да сътвѣствува на направената грѣшка.

2) Учителя да подава заявление до училищното настоятелство въ общината, гдѣто иска да се услови. Заявлението на учителя, трѣбва да бѫде придружено съ едно удостовѣрение отъ надлежния инспекторъ, въ което да е опредѣлена степенъта на учителя.

III Училищни настоятелства.

1) Училищните настоятелства трѣбва да се грижатъ за исполнението на цѣлата училищна домакинска работа: ремонтиране училищните здания о врѣме, снабдаване съ покъщица и пособия, присуга въ училището и пр.

2) Най-кжено до 15-и юли да си уловятъ учители, сътвѣствуващи за училището имъ — по степени. Най-кжено слѣдъ една седмица да отговорятъ на всичките си кандидати учители: приематъ ли ги или не. При това отговара имъ въ отрицание да бѫде мотивиранъ.

3) Слѣдъ 15-и юли, което училищно настоятелство си не услови учители; то окръжния училищъ съвѣтъ имъ условия.

IV Окръженъ училищенъ съвѣтъ

Освѣнъ училищното настоятелство, което се грижа за прѣуспеванието на училищата въ общината, за сега е необходимо да съществува и окръжните училищни съвѣти, които да се грижатъ изобщо за окръга. Тия окръжни съвѣти да бѫдатъ при съставъ: 1) Окръжния управител, Прѣдсѣдателя на сѫда, градския кметъ, окръжния инженеръ и окръжния лѣкаръ. Тия сѫ чиновниците, отъ които учителя ще има постоянна нужда. При това въ окръжния училищъ съвѣтъ да влизатъ инспекторътъ въ учебното окръжие и шестима учители избрани отъ самите учители, когато се свикватъ прѣзъ лѣтната ваканция на обща педагогическа конференция.

Окръжния училищъ съвѣтъ трѣбва да се грижа за прѣуспеванието на учебното дѣло въ окръга: настанива учители въ общини, гдѣто не сѫ условени до опредѣленни срокъ; грижа се за щателното исполнение законите, инструкціите и другитѣ распорѣждания направени по просвѣщението, разрѣшава спорни въпроси подигнити помежду учители и настоятели и най-подирѣ постановява, щото единъ учитель условенъ въ една община, безъ крайни причини, да неможе да напусне училището, нито пѣкъ училищното настоятелство — да испрѣжда учителя. Трѣбва да се гледа единъ учитель условенъ веднѣжъ на едно място, то той да може да остане съ години, достатъчно е да отговари на званието си.

V Плащане на учителитѣ.

Материалното положение на учителя играе доста важна роля въ неговата дѣятелност. Тамъ,

— Какъ има, какъ спа? . . . попита той сестрата, като се рѣкуваше съ неї.

— Всичката ноќь не спа, оѓњъ, бѣлнувания, както и вчеар.

Доктора си поклати главата.

— Правете, каквото е поръчано, а въ 7 часъти ще рѣшимъ, какъ да се постъплю по-нататъкъ. Отдава ли си?

— Не много. Врѣме е да му се дава лѣкарство, а той си, токо предумеша сестрата.

Доктора погледна часовникъ си.

— Може да се почека още малко и се приближи до кревата. Той тихо се наведе надъ болния, прислуша се въ негово дыханіе, дошрѣ си рѣката до челото му: главата му бѣше горѣща, кожата на челото суха. Доктора се отстрани отъ кревата и се замисли.

— Какъ, докторе, по-добре ли? попита тукъ щото възълата Анна Николаевна и съ неї София Петровна.

Доктора си поклати главата.

— Лошо . . . иѣ трѣбва да се надѣваме, ще се трудимъ отвори той.

Анна Николаевна заплака.

— Кой е тукъ? Изведнѣжъ продума болния, като се повдигна полѣка главата отъ възглавницата. Всички изведахъ го заобиколихъ.

— Азъ първий съмъ готовъ да Ви служи и продума доктора, като му улови рѣката. Нѣ, какъ се чувствувате Вий?

Болниятъ сърдито погледи на него и веднага като че се замисли, продума:

гдѣто учителя материално не е усигоренъ, тамъ нѣма да има и успѣхъ. Вместо вниманието му да бѫде приковано въ училището; то ще бѫде отвлѣчено въ срѣдствата, за да посрѣща нуждата си. Учителя разсѣянъ отъ материалното си положение, той не може и да бѫде учитель.

Ето защо на тоя въпросъ трѣбва да се обрѣне по сериозно внимание. Училищното настоятелство нека да плаща на учителитѣ. Нѣ никакъ не сме съгласни, че за потдѣржането на училищата трѣбва да има нѣкаква си върхина — прорези. Причинитѣ, да въставаме противъ това въвѣдѣние съ капитални. Ако искаме учителя да го направимъ най-умразното служащо лице въ една община; то да се въвѣдѣ горната мѣрка.

Исплащанието на учителитѣ да става отъ настоятелството при слѣдните условия: да се опредѣли цѣлия расходъ за усновнитѣ учители отъ министерството. Да се наложи училищна върхина, която да се събира въ едно съ другите даждия. На всѣко настоятелство да се асигнува нуждната сума за издръжанието на училището имъ и тѣ редовно да исплащатъ на учителитѣ си.

Прѣимущество на тая мѣрка се състои въ слѣдното: 1) Учителитѣ ще бѫдатъ усигорени материално; 2) Има много общини голѣми, нѣ бѣдни и тѣ самички немогутъ да издръжатъ училището си само на свои срѣдства; а отъ друга страна има общини, които даже ще иматъ и излишъкъ: въ таквъ случай единъ ще помогнѣтъ незабѣлѣзно на другите.

Училищните инспектори.

Училищните инспектори да се назначаватъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение. Тѣ трѣбва да бѫдатъ хора, които да притежаватъ по-широки педагогически познания и да служатъ като една ржовядща нишка при обучаването отъ страна на основнитѣ учители а при това да бѫдатъ безпристрастни оцѣнители за дѣятелността на учителитѣ. Тѣхната работата не трѣбва да бѫде въ задушителната канцелария, а трѣбва да бѫде тамъ гдѣто се чувства най-голѣма нужда — по селата, гдѣто учителския персоналъ още не е потпъленъ съ достатъчни сили. Да, той трѣбва да бѫде съ учителитѣ и съ настоятелитѣ; той трѣбва съ авторитета си да попрѣчи на всѣкаквъ разрѣзъ, който би изникналъ между учители и настоятели. Инспекторъ трѣбва щателно да изучи работата на всѣкъ учител, а не като е днесъ; като мѣнъ да прѣхвѣрне по селата и съ това да се свърши цѣлата дѣятелностъ.

Ния сме противъ мнѣнието да се намалява инспекторския персоналъ, както се происнасятъ нѣкои. Напротивъ, сега, когато персонала на основнитѣ учители още не е потпъленъ съ достатъчни сили — персонала трѣбва да се увеличи, и подирѣ, когато въ всѣко село имаме хора, които напълно да се възхищаватъ отъ званието си; тогава нѣма и да има нужда отъ ржоводители.

Въ края ще кажемъ, че не е учителя „народенъ“, ако уславянието и плащанието му е направо отъ настоятелството. Напротивъ, всѣки учител може да бѫде народенъ; ако той въ дѣлата си покаже, че мисли, чувства и се стрѣми къмъ това, къмъ което се стрѣмїтъ и окрѫжните го; когато на дѣлъ докаже, че се стрѣми за доброто на гражданитѣ си.

— Какъвъ страшенъ сънъ сънувахъ: всичките вѣлици, вѣлици нападнахъ на неї и ѝ раскасаха.

Като исказа своя сънъ съ бѣрзина, той, като че уморенъ, пежно въздръхна, сложи си главата на възглавницата и затвори очи.

Доктора му опита пулса.

— Усилено работи, каза той, като се обрѣща къмъ сестрата, усиление дозата.

Безъ да гледа на затворените очи на Петра Сергеевича, доктора му повдигна главата, който безъсъзнателно отвори очите и така също безъсъзнателно взе подаденото му лѣкарство.

— Имайте добрината, строго да наблюдавате за най-малките промѣнни и да ни ги съобщите, каза доктора на сестрата и послѣ като отиде къмъ прозореца, по далечъ отъ болния, той попита госпожите, какъ отива търсението на Нина.

Случи се, че, безъ да се гледа на обявеното голово въз награждение, до този часъ не се откри ни най-малката слѣда.

— Безъ да гледа и на това, че дѣлото е прѣдадено на единъ отъ пай опитнитѣ издирвачи, прибавила Анна Николаева.

— Нѣма никакво съмнение.... Понѣкога прости човѣкъ, негизната съ всичките тѣнкости на полицията за издирвания, по скоро може да открие диритѣ, отъ колкото самия агентъ на полицията, отговори доктора.

— Можетъ би, отговорила София Петровна замислена,

(Слѣдва)

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглиятѣ, (кишетата) и избитѣ.

Продължение отъ брои 2-3.

Тежките завеси бѣхъ пръстнати на прозорци. Безъ да се гледа на юлския слънчевъ денъ въ стаята владѣше полуумракъ. На кревата подъ бѣло тъкано одѣло лежеше Петъръ Сергеевичъ; той спѣше дѣлбоко нешкоенъ сънъ; лицето му бѣше страшно исхъхло — учитѣ влѣтели въ орбитите си. Като сребрени конци се забѣлѣхъ сивѣтъ влакна въ черната му брада. Цѣль мѣсецъ вече какъ се намира между живота и смъртта. Сега е назначенъ втори пътъ консилиумъ. При кревата въ кресло седи милосердна сестра, повикана да наследва болния Забѣлѣза се по умореното ѹ лице, чѣ ти не е спала прѣвѣшта. Съ облѣгнатата на креслото глава, ти заспа съ тихъ дѣлбокъ сънъ. Въ съсѣдната стая часовникъ удари два; милосердна сестра трепи, отвори очи, и като извади изъ поясчето си малко златно часовниче, погледи на него. „Врѣме е да се дава лѣкарство, а тай си; да го разбуди“, проговори тя. Като по-гледи единъ пътъ на спящия болникъ, ти стана, току прѣмнихъ по мекия ковъръ, посл